

LAINA KILK

75

Laine Kilk on põline tartlane. Ta sündis 22. dets. 1924. Kooliaastad möödusid Tartu Tütarlaste Gümnaasiumis, millele järgnesid õpingud Tartu Ülikoolis saksa filoloogia erialal. Peale lõpetamist sai Lainest viieks aastaks Võru I Keskkooli õpetaja.

Kodulinna tuli ta tagasi 1955. aastal, asudes peagi tööle ülikooli raamatukogus. Aastatel 1967–1980 oli ta bibliograafiaosakonna juhataja. Ehkki ametlikult jäi Laine 1981. aastal pensionile, töötas ta veel pikki aastaid teatmebibliograafia osakonnas edasi. Peaaegu lõplikult pensioneerus Laine alles 1993. aastal. Peaaegu sellepärast, et kui 1995. a. teatmebibliograafia osakond peaaegu väljasuremise piirile sattus, tuli Laine oma endistele kolleegidele appi ja aitas meid kõige raskemast üle.

Laine tegutsemisvaldkond on olnud väga lai, sest ta on tõeline humanitaar selle sõna kõige paremas ja laiemas mõttes. Sinna mahub teadustööga tegelemine (maailma esimesed teadusajakirjad *Journal des Sçavans* ja *Philosophical Transactions* TÜR-i kogudes), populaarteaduslike artiklite kirjutamine, omaaegse menüürituse INFORMIIN organiseerimine ja populariseerimine, teaduskonverentsidel esinemine, tõlketööd, üliõpilaste juhendamine, loomulikult lugejate nõustamine jpm.

Laine töövoimet, energiat ja teadmishimu võib ainult kadestada. Alates 1997. aastast teeb ta kaastööd Max-Plancki Psühhiaatriainstituudile Münchenis (*Neue Dörptsche Zeitung* (1885–1914) läbivaatamine TÜ arstiteaduskonda puudutava materjali bibliografeerimiseks), kus tema tööd ja teadmisi hinnatakse väga kõrgelt.

Lainet kui inimest iseloomustavad ehk kõige paremini kunagiste kolleegide ütlused — sõbralik, huumorimeelega, teab kõike, ei ole kunagi näinud teda vihastamas ega häält tõstmas, isegi kui selleks põhjust on; tema juures tunned end turvaliselt; alati abivalmis; helge ja positiivne inimene. Ja kõige lõpuks — temasuguseid on väga vähe.

Lea Teedema